

ται αὐτῶ, τότε καθήκον ἡμῶν εἶνε νὰ πληθύνωμεν καὶ ἐνδυναμώνωμεν καὶ ἰσχυροποιώμεν τὰ στηρίγματα αὐτῆς, διὰ νὰ δύναται νὰ ἀποκρούῃ τὰς ἐφορμήσεις καὶ προσβολάς. Ἡ μὲν πίστις δυνατόν νὰ ταλαντεύεται, ὄχι ὁμως καὶ ἡ πεποίθησις, ἐπειδὴ αὐτὴ σταθερὰ καὶ στερεὰ καὶ ἀκλόνητος ἴσταται. Ἄλλ' ἄρα γε πόθεν ἄλλοθεν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τοιαύτην πεποίθησιν, πόθεν ἄλλοθεν ἢ ἀπὸ τὴν θεωρίαν τῆς φύσεως; Ἡ φύσις μᾶς διαβεβαίωσι καὶ καταπιστοῖ περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὑψίστου, τοῦ παντοκράτου, τοῦ παναγάθου, τοῦ πανσόφου ἐκείνου ὄντος· ἡ φύσις μᾶς δεικνύει, ὅτι οὐδὲν μάτην, ἀλλὰ τὰ πάντα πρὸς σκοπὸν εὐσκοπὸν ὑπάρχουσιν· ἡ φύσις μᾶς διδάσκει, ὅτι ἡ γῆ καὶ πᾶν ὅ, τι αὐτὴ φέρει τοῦ ἀνθρώπου ἕνεκα ἐδημιουργήθησαν· ἡ φύσις εὐγενεὺς πληροὶ ἡμᾶς ὑπερηφανείας, ἀποκαλύπτουσα ἡμῖν τὴν ἐπὶ γῆς σημαντικότητά ἡμῶν καὶ ἀξιολογότητά· ἡ φύσις ἀνωτέρους καθιστᾷ ἡμᾶς παντὸς πόνου καὶ ταλαιπωρίας, καὶ ἐνθέου μᾶς ἀποτελεῖ, γινομένη ἀφορμὴ νὰ προνοῶμεν μέλλοντα τινὰ ὑψηλὸν προορισμὸν. Καὶ τοιαύτη ἐπιστήμη δύναται ἄρα γε νὰ μὴν ἔχη πολὺ τὸ διάφορον; Καὶ δύναται ἡ θεωρία τῆς συστάσεως καὶ καταστάσεως τῆς γῆς ἀνωφελῆς νὰ ἦνε ἀφ' οὗ τόσο ἐμβριθῆ, τόσο ἀρεστά, τόσο ἐνθουσιαστικὰ ἀποτελέσματα δύναται δι' αὐτῆς νὰ προσκτηθῶσιν; Καὶ ταῦτα μὲν ὁ οὐκ ἄσημος ἐκείνος γεωλόγος. "Ὅτι δὲ αἱ ἐπιστήμαι αὗται περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὑψίστου ἐκείνου ὄντος καὶ δημιουργοῦ τοῦ παγκάλου τούτου παντὸς ἀνευδοιάστως μᾶς πληροφοροῦσι, καὶ τὸ ἦθος καὶ τὴν καρδίαν ἀγαθοποιοῦσι, τοῦτο μᾶς δεικνύει ὡς ἐν κατόπτρῳ ἡ ἀγαθότης πάντων τῶν ἀληθῶν φυσιολόγων. Πᾶν δημιούργημα φέρει τύπον τοῦ πανσόφου δημιουργοῦ του καὶ ὑπενθυμίζει ἡμᾶς ἐξ ἀνάγκης περὶ τοῦ δημιουργοῦ, ἐὰν θεωρῶμεν αὐτὸ εἰς τὴν ζωηρότητά του, εἰς τὴν σκοπιμότητά του, εἰς τὴν ἐντέλειάν του. Πρὸς δὲ ποίων ἄλλων ἐπιστημῶν ἢ ἱστορία μᾶς ἀναγράφει περισσοτέρους ἄνδρας ὑπὸ θεοῦ ἔρωτος θύμα πρόθυμον γενομένους ὑπὲρ τῆς ἀνευρέσεως τῆς ἐν αὐταῖς ἀληθείας; Πλὴν τῆς ιδέας τῆς τιμῆς καὶ τῆς θρησκείας, οὐδεμίαν ἄλλη ἔχει νὰ δεῖξῃ τόσοσους τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς κακοπαθήσαντας καὶ οὕτως εἰπεῖν μαρτυρήσαντας, ὅσους ἡ περὶ τὴν φύσιν ἐπιστήμη. Δὲν εἶνε ἀνάρμοστον τὸ λεγόμενον περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅτι εἰς τοῦ Εὐρίπου τὸν ροῦν πίπτει, καὶ οὐδὲν λογίζεται τῆς ζωῆς του τὸν κίνδυνον, ἐπειδὴ δὲν δύναται πλέον νὰ πληρώσῃ τὸν δικακῆ πόθον του πρὸς τῆς περὶ αὐτοῦ ἀληθείας τὴν εὐρεσίαν.—Εἰς τὸν φλογόβλον τοῦ Οὐεσουίου φάρυγγα ἄτρομος προσέρχεται ὁ Πλίσιος, ἐπειδὴ μέγιστον ἔχει πόθον νὰ καταμάθῃ τὴν ἀρχὴν τῶν φλογῶν αὐτοῦ, καίτοι προφανέστατον βλέπων τῆς ζωῆς του τὸ τέλος.— Αἰσθάνεται καθ' ἐκάστην φθειρομένους τοὺς ὀφθαλμούς του ὁ Huber, καὶ ὅμως δὲν φέρεται αὐτῶν, ἀλλ' ἐμμένει ἀνερευνῶν τὴν μονοκρατορικὴν οὕτως εἰπεῖν πολιτείαν τῶν μελισσῶν, ἕως οὗ τυφλοῦται, καὶ τυφλὸς ἐμμένει πάλιν, ἀλλὰ δι' ἄλλοτριῶν ὀφθαλμῶν ἀνερευνῶν αὐτήν, ἐπειδὴ ἄσβεστον ἔχει πόθον νὰ καταμάθῃ τὴν ἐν τοῖς ζῴοις τούτοις ἐκφαινομένην τοῦ θεοῦ πανσοφίαν.— Ἀπόκληρος κινδυνεύει νὰ γείνη ὑπὸ τοῦ

πατρὸς του ὁ Swammerdam, καὶ ἐνδεῆς ἐπὶ τέλους διαζῆ, ἐπειδὴ χείρονα μὲν τίθεται πάντα τᾶλλα, κατ' ἀξίαν δὲ τιμᾷ τὴν ἀνεκφραστον ἡδονήν, τῆς ὁποίας ἀπολαύει, τὴν πανσοφίαν τοῦ τῶν πάντων δημιουργοῦ καὶ ἐν τοῖς μικροτάτοις αὐτοῦ ζῴοις δημιουργήμασιν ἀνερευνῶν καὶ παρατηρῶν, καὶ πρῶτος ἀποδεικνύων ὅτι καὶ αὐτὰ τῶν ζῴων τὰ ἐσφαλμένως ἀτελῆ τῶς λεγόμενα ἐντελέστατα εἶνε καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ οὕτως ἐπαληθεύων τὴν μεταφυσικὴν ἀρχήν, ὅτι ὑπὸ ἐντελεστάτου δημιουργοῦ ἐντελέστατα μόνον δημιουργήματα νὰ δημιουργηθῶσι δύναται. Ἀδιαφορεῖ καὶ ἐκουσίως ἀναίσθητε πρὸς τὴν προπετῆ κρίσιν τινῶν προσοχιζόντων εἰς νέας ἀληθείας ὁ πολύνους καὶ πολυμαθὴς Ehrenberg καὶ μακρὰς καὶ χρονίους καὶ πολυκινδύνους κάμνει περιηγήσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ τῶν συνοδοιπόρων του στερεὶ αὐτὸν ὁ θάνατος, καὶ μόνος ἀπομένει εἰς ἔθνη βάρβαρα, ἀλλ' ἐπανερχεται εὐκλεέστερος εἰς γερμανικὰς Ἀθήνας, καὶ διὰ τοῦ μικροσκοπίου του ἀποδεικνύει μὲν τὴν πανσοφίαν τοῦ Ὑψίστου καὶ Μεγίστου καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς μικροτάτοις καὶ τῷ ψιλῷ ὄμματι ἀράτοις τῶν ζῴων ἐκφαινομένην, ἀποδεικνύει δὲ τὸν ἀνθρώπον ὄργανον θαυμασίον καὶ δαιμόνιον, καθ' ὃ δυνάμενον νὰ γνωρίσῃ τὸν ἴδιον ἑαυτοῦ κατασκευαστὴν καὶ δημιουργόν, καὶ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πᾶν ἐν τῇ φύσει ὡς ἑνὰς ἐκλαμβάνομενον εἶνε καὶ θυγάτηρ ἀπείρου, καθ' ὃ ὑπὸ ἀπείρου γεννηθεῖσα, καὶ μήτηρ δὲ ἐτέρου ἀπείρου, καθὸ ἀπειρόν τι ἐμπεριέχουσα, τοῦ ὁποίου τὸ τελευταῖον στοιχείον ἀδυνατεῖ νὰ εὕρῃ ὁ ἀνθρώπος.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

Τὸ ἐπόμενον ἀρθρίδιον ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἀ κ ρ ο π ὀ λ ε ι» ἐξ ἧς μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως τὸ ἀναδημοσιεύομεν, θερμῶς εὐχαριστοῦντες αὐτὴν διὰ τὴν ἐπιεικῆ κρίσιν, ἣν περὶ τῆς μέχρι τοῦδε πορείας τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ ἐκφέρει :

ΑΙ ΦΥΣΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΙ Ο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»

Ἐὰν τις ἐπεχειρεῖ ἐν ἀναδρομῇ τῶν κατὰ τὸ ἐκπνεύσαν ἔτος νὰ συλλέξῃ ἐπὶ ταῦτά πᾶσαν ἐν Ἑλλάδι πρῶτον, εἴτε ὕλικὴν καὶ βιομηχανικὴν, εἴτε πνευματικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν, ἐζήτει δὲ ἐκάστης ἐπιστήμης νὰ ἀναγράψῃ ἰδίᾳ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν, θὰ παρήρχετο ὅλους τοὺς κλάδους τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν χωρὶς οὐδὲν ἀξίον λόγου ἐπ' αὐτῶν νὰ παρατηρήσῃ, οὐδὲ θὰ ἀπήντα, ἄλλο ἔδαφος ἀυχηρότερον διὰ τὰς ἐπιστήμας αὐτάς τοῦ ἑλληνικοῦ. Διότι αἱ ἑθνικαὶ ἐπιστήμαι, αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν σήμερον τὴν βάσιν αὐτὴν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ θέμελλον τῆς ἀναπτύξεως παντὸς ἐξηγενησμένου ἔθνους, ἐν Ἑλλάδι οὐ μόνον δὲν ἀναπτύσσονται, οὐ μόνον δὲν διαδιδόνται, οὐ μόνον δὲν καρποφοροῦσι, ἀλλὰ καὶ περιφρονοῦνται, ἀλλ' ἀποδιώκονται, ἀλλὰ παρεχόμενα δὲν γίνονται δεκτά.

Εἰς τάφος λοιπὸν ἐπιστημονικὸς χαιῶν πρὸ τῶν ποδῶν παντὸς ἐπιχειροῦντός τι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐν μέγα νεκροταφεῖον, ἐν ᾧ θάπτομεν αὐτὴν τὴν φύσιν, ἰδοὺ τί παριστᾷ σήμερον ἡ Ἑλλάς ἡ κλεινὴ, ἡ μήτηρ τῶν μεγαλοφυῶν ἀν-

δρῶν, οἵτινες ἐκλείσαν σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ μήτηρ αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιστημῶν, τὰς ὁποίας ἀπολακτιζοῦσιν οἱ ἀπόγονοι τῶν πρώτων διδασκάντων αὐτάς.

Πρὸ τοιαύτης αὐχμηρᾶς καὶ ἀπέλπιδος καταστάσεως ἔδει πρώτιστα πάντων νὰ ἐμπνευσθῆ ἀγάπη, καὶ μεγαλειότερον τῆς ἀγάπης, λατρεία, πρὸς τὴν φύσιν, τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ καὶ ὑπερβαυμάσιον οἰκοδόμημα, πρὸ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς καλλονῆς τοῦ ὁποίου μένει ἐννεὸν τὸ ὄμμα τοῦ θνητοῦ. Ἐπρεπε πρὸ τοῦ πλήθους νὰ ἀνασυσθῶσιν αἱ πτυχι αὐτῆς, νὰ δειχθῆ ἡ ὑψίστη μεγαλοπρέπειά της, νὰ ἐξαρθῆ ἡ ἀγαθότης της, νὰ ἀποδειχθῆ ἡ τόση ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργετικότης αὐτῆς, τοσαῦτα παρεχούσης τοῖς ἀνθρώποις διδάγματα καὶ ὠφέλη. Καὶ τὴν ὄθησιν ταύτην, ἀφοῦ δὲν κατωρθώσαμεν μετὰ πεντηκονταετῆ καὶ πλέον ἐπιστημονικὸν βίον νὰ λάβωμεν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου, ἀφοῦ δὲν κατωρθώσαμεν νὰ μεταδώσωμεν διὰ τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς γυμνασίοις καὶ τοῖς σχολείοις μας, ἀφοῦ δὲν κατωρθώσαμεν νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τοὺς νομοθέτας μας, περὶ ἄλλα ἀσχοληθέντες καὶ ἄλλως τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν πρὸς πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν ὁδὸν ζητήσαντες, θὰ ἦτο ὅλως ἔκτακτον καὶ πρωτοφανὲς ἐὰν περιεμένομεν ἐκ τῆς κινήσεως, ἧς πρόξενοι ἐγένοντο οἱ ὀλίγοι περὶ τὸν «**Προμηθεΐα**» φυσιοδίφαι. Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι, χώρα προφανῶς τῶν πρωτοτύπων συμβάντων, ἐν Ἑλλάδι ἔνθα μία ἀτομικὴ πρωτοβουλία ἀποκαθιστᾷ αἴφνης ὅ,τι τόσκι κυβερνήσεις καὶ ἀρχαὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐφαρμώσωσιν, ἐν Ἑλλάδι προώριστο καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα νὰ ἴδωμεν. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἄξιον μεγαλειτέρας μνείας καὶ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῆ κατὰ πόσον ἐπέτυχε τὸ ἐγχείρημα τῶν ὀλίγων ἐπιστημόνων μας, τῶν συλλαβόντων τοιοῦτου μεγάλου σκοποῦ τὴν ἐπιδιώξιν καὶ ἐργασθέντων δι' ὄλων τῶν δυνάμεων τῶν ὑπὲρ τῆς διαδόσεως ἐν Ἑλλάδι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Οἱ τέσσαρες ὀλόκληροι τόμοι τοῦ «**Προμηθεΐως**», περιοδικῶ τῶν φυσικῶν καὶ ἐφηρμοσμένων ἐπιστημῶν, καθ' ἑβδομάδα ἐκδιδόμενου, μαρτυροῦσιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ὅ,τι ἀνωτέρω διςχυρίσθημεν ἦτο ἀνάγκη ἡ ὑπὲρ τῶν παρηγκωμισμένων παρ' ἡμῖν θετικῶν ἐπιστημῶν ἐργασία νὰ ἀρχίσῃ ἐκ τοῦ ἄλφα, ἦτο ἀνάγκη νὰ διδαχθῆ τὸ κοινὸν ἐν πρώτοις τὰ στοιχειωδέστερα, καὶ δι' αὐτὸ ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῶν ἐπιστημῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν πραγματεῖαι πολλοῦ λόγου ἄξιαι, ἡ Ἀστρονομία δὲ καὶ ἡ Φυσικὴ, ἡ Χημεία, ἡ Ζωολογία, ἡ Βοτανικὴ, ἡ Πετρογραφία, ἡ Ὀρυκτολογία, ἡ Γεωγραφία, ἡ Γεωπονία, ἡ Δασολογία καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἐδιδάχθησαν πολὺ σαφῶς, πολὺ εὐλόγητος, ἀλλὰ καὶ πολὺ τερπνῶς καὶ ὠφελίμως, ἐνῶ συγχρόνως πλείστα ἐπιστημονικὰ ἀνάλεκτα καὶ ποιικίλα καὶ χρονικὰ ἐπλούτισαν τὰς χιλιάς σχεδὸν τοῦ «**Προμηθεΐως**» σελίδας.

Ἀναφερόμεν τινὰς τῶν πραγματειῶν, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ ἀξιολόγῳ αὐτῷ περιοδικῷ κατὰ τὰ δύο τῆς ἐκδόσεως του ἔτη.

Ὁ κ. **Τιμοθέων Ἀργυρόπουλος**, καθηγητῆς ἐν τῷ

Πανεπιστημίῳ, ἔγραψε περὶ διπλῆς διαθλάσεως καὶ πωλώσεως τοῦ φωτὸς ἐκ τῆς ἀνωτέρας Ὀπτικῆς.

Ὁ κ. **Δημ. Κοκκίδης**, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐδημοσίευσεν πλῆθος ἀστρονομικῶν γνώσεων, ἰδίᾳ περὶ Σελήνης καὶ Ἑρμοῦ.

Ὁ κ. **Κωνστ. Μητσόπουλος**, καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Πολυτεχνεῖῳ, καὶ διευθυντῆς τοῦ Περιοδικῷ, ἐδημοσίευσεν πλείστας πραγματείας του, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ περὶ Γεωλογικῆς Διαμορφώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους πρωτότυπος ἐργασία του ἠδύνατο ἐν παντὶ εὐρωπαϊκῷ περιοδικῷ νὰ καταλάβῃ πολλῆς ἀξίας θέσιν. Πολλὰ ἔγραψε καὶ περὶ σεισμῶν καὶ ἠφαιστειῶν, περὶ τοῦ ἡλίου, περὶ τῆς θρέψεως, περὶ τοῦ αἰσθητηρίου τῆς ἀκοῆς καὶ ἄλλα ἐκ τῆς Φυσικῆς ἰδίως Ἱστορίας, τῆς Γεωλογίας καὶ τῆς Πετρογραφίας.

Ὁ κ. **Κορύλλος**, ἔγραψε περὶ τῶν Πατρῶν ὑπὸ γεωλογικὴν ἔποψιν, ὁ κ. **Α. Σιωντζόπουλος** περὶ Κεφαλληνίας ὑπὸ φυσικὴν ἔποψιν καὶ ὁ κ. **Μ. Στεφανίδης** περὶ Μιτυλήνης ὑπὸ πετρογραφικὴν ἔποψιν.

Ὁ κ. **Χακιάτης** ἐδημοσίευσεν πραγματεῖαν περὶ τοῦ ἐνοφθαλμισμού τῶν δένδρων. Ὁ κ. **Χριστοβίτης** περὶ θηλάσεως καὶ ὁ κ. **Ν. Χλωρὸς** δασολογικά.

Πλείστοι δὲ ἄλλοι νεαροὶ Ἕλληνες ἐπιστήμονες καὶ διδάκτορες τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, οἱ κύριοι **Τηλ. Κομνηνός**, **Ἀλεξ. Βάλβης**, **Νικ. Γερμανός**, **Θεοδ. Σκουῆος**, **Κων. Ζέργης**, **Γεώργ. Χατζηνικακοῦ**, **Ἀγγελ. Σιωντζόπουλος**, **Μιχ. Στεφανίδης** καὶ τόσοι ἄλλοι, οἵτινες σήμερον διεσκορπισμένοι ἀνὰ τὰ τέσσαρα τοῦ ἑλληνισμοῦ πέρατα προσπαθοῦσι νὰ ἐμπνεύσωσι τὴν πρὸς τὴν φύσιν λατρείαν, ἢ ἐν Εὐρώπῃ διακείμενοι νὰ ἀποκαύσωσι πλειοτέρων γνώσεων, περὶ πλείστα ἠσχολήθησαν θέματα καὶ ὠραιότατα ἄρθρα ἐδημοσίευσαν.

Ἀναφερόμεν ἰδιαιτέρως τὰ περίφημα τοῦ Χαϊκέλ μαθήματα περὶ ἐξελιζέως μεταφρασθέντα μετὰ πολλῆς καλλιπεΐας ὑφους παρὰ τοῦ κ. **Σταμ. Βάλβη**, καὶ τὰς ἐξηγήσεις φυσικῶν φαινομένων καὶ συμβάντων, ἐν αἷς καὶ τοῦ ἐπὶ Νῶε κατακλυσμοῦ καὶ τῆς παγκοσμίου ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου κατὰ τὴν σταύρωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τοιαύτη ἐν περιλήψει τοῦ «**Προμηθεΐως**» ἡ ἐργασία, ἣτις ὅπως καὶ ὁ κ. **Καζάκης** ἐν ὠραίῳ ἄρθρῳ δημοσιευθέντι ἐν τῷ «**Προμηθεῖ**» τῆς 12 Ἰανουαρίου 1892 λέγει «εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰκτησις πνευματικὴ, κατὰκτησις ἠθικὴ. Τὸ μὲν πρῶτον σημαίνει ὅτι ὑπάρχουσι καὶ παρ' ἡμῖν ἀναγνώσται δοξάζοντες ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν ὑφίσταται ἐξ ἀποκαλύψεως, ἀλλ' εἶνε εὐρημα τοῦ ἀνθρώπου· τὸ δὲ δεύτερον, ὅτι οἱ ἀνθρώποι οὗτοι εἶνε τοσοῦτοι, ὥστε εἶνε ἱκανοὶ νὰ ὑποστηρίξωσιν ἐπιστημονικὸν δημοσίημα, σκοποῦν νὰ διαδώσῃ ὅσον ἔνεστι εὐρύτερον τὴν ἀλήθειαν, νὰ ἀνταγωνισθῆ δὲ κατὰ τῶν ὑπαρχουσῶν προλήψεων».

Ὁ **Προμηθεὺς** εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τὸ τρίτον του ἔτος, μὲ τοιοῦτον παρελθὸν καὶ μὲ πλείστας περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας. Εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν τελείαν τοῦ σκοποῦ του καὶ

τὸν συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὴν ἀγάπην τῶν ἀναγκωστῶν μας.

Αἱ εὐλοϊκῆ κρίσεις καὶ συστάσεις τῆς φίλης «Ἀκροπόλεως», εἶνε τὰ μᾶλλον ἰκνυνοποιητικὴ καὶ παρηγορὸς ἀμοιβὴ διὰ τοὺς συντάκτας τοῦ «Προμηθεῦς», οἵτινες ἀνευ οὐδενὸς ὕλικου συμφέροντος ἠγωνίσθησαν νὰ καταστήσῃσι γνωστὰς καὶ εἰς τὸ ἑλληνικὸν τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας. Ἐν διετηρήθη τὸ ἡμέτερον περιοδικόν, ὃ φέλλεται τοῦτο καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὴν ἀπολοκέρδειαν τῶν συνεργασθέντων καὶ εἰς τὴν ἔνθερον ὑποστήριξιν τῶν πτωχῶν διδασκάλων καὶ ἄλλων φίλων δικηγόρων καὶ ἱατρῶν καὶ φιλομούσων Ἑλλήνων, κατ' οὐδὲν δὲ εἰς τοὺς πολυτελεῖντος ὁμογενεῖς μας, οἵτινες βεβουλισμένοι ἐντὸς τοῦ χυτοῦ των ἀπὸ ζήλου νὰ ριψωσι καὶ βλέμμα εἰς τοῦ «Προμηθεῦς» τὰ ἄρθρα, ἐπιτρέφοντες τὰ φύλλα ὡς τὰ ἐλάμβανον.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Χημικὴ ἀνίχνευσις τροφίμων ἐν σήφει εὕρισκομένων. —

Ὅπως ἀνευρεθῆ ἐάν τρόφιμόν τι ἤρξαι σηπόμενον χωρὶς νὰ προδίδεται ἢ σήψις τοῦ διὰ τῆς ὀσμῆς, συνιστᾶται νέος ἀνίχνευσις τρόπος διάφορος τοῦ ἤδη ἐν χρήσει. Κατὰ τὸν συνῆθη τῆς ἐξελεγχέως τρέπον ἀνίχνευεται ἡ ἀμμωνία, ἡ προδίδουσα τὴν ἀρχομένην σήψιν, διὰ τῆς προσεγγίσεως πρὸς τὸ τρόφιμον ράβδου ἐμβεβαπτισμένης ἐν ὑδροχλωρικῷ ὀξέϊ, ὅποτε ἐάν ὑπάρχη ἀμμωνία ἀναδίδονται λευκοὶ καπνοὶ σχηματιζόμενοι. Ἀλλὰ τὸ ὑδροχλωρικὸν ὄξυ ἀναδίδει τοιοῦτους λευκοὺς ἀτμοὺς καὶ ἀνευ τῆς παρουσίας τῆς ἀμμωνίας ἐν τῷ τρόφιμῳ, ὅταν ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε ὑγρά. Δι' αὐτὸ ἡ ἐπομένη μέθοδος ἀνίχνευσεως τῆς ἀρχομένης σήψεως εἶνε ἀσφαλτέστερα. Μιγνύομεν 1 μέρος ὑδροχλωρικῷ ὀξέϊ, 3 μέρη οἰνοπνεύματος καὶ 1 μέρος αἰθέρος καὶ τὸ μίγμα διατηροῦμεν ἐν καλῶς πεποματισμένῃ φιάλῃ. Τοῦ τοιοῦτου μίγματος φέρομεν ἐντὸς δοκιμαστικοῦ σωλήνος ποσότητα ἐλαχίστην, τόσην μόνον ὥστε ὁ πυθμὴν τοῦ δοκιμαστικοῦ σωλήνος νὰ ἦνε κεκαλυμμένος κατὰ 1 περίπου ἔσμ., κλείομεν διὰ πύματος τὸ ἀνοικτὸν τοῦ σωληνίσκου μέρος καὶ ἀνακινῶμεν ἅπαξ. Διὰ καθαρῶς εἶτα ὑάλινος ράβδου ἀποξέομεν ἐκ τῶν ἐξεταζόμενων τροφίμων τὸ μᾶλλον ὑποπτον διὰ τὴν σήψιν μέρος καὶ εἰσάγομεν ἤδη τὴν ράβδον μετὰ προσοχῆς ἐν τῷ νῦν μόνον ἐκπωματισμένῳ σωλήνῳ, εἰς τρέπον ὥστε αὐτὴ νὰ μὴ ἐπάτηται τῶν περιθῶν αὐτοῦ, ἀλλ' οὔτε νὰ φθάνη μέχρι τοῦ ἐν τῷ πυθμίνῳ μίγματος. Ἐν ἐμπεριέχεται ἐν τῷ ὑπὸ ἐξέτασιν τρόφιμῳ ἀμμωνία, ἤτοι ἐάν ἤρξαι ἢ σήψις, σχηματίζονται μετὰ παρέλευσιν δευτερολέπτων τινῶν λευκοὶ καπνοὶ, οἵτινες ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ράβδου κατέρχονται ἐν εἶδει ὑγροῦ σώματος ἢ καὶ περιβάλλουσι ταύτην.

Σιδηροδρομικὰ δυστυχήματα. — Κατὰ τινα Γάλλον κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας τοῦ 1891 τὰ ἐπισυμβάντα σιδηροδρομικὰ δυστυχήματα ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ ἀνέρχονται εἰς 72 νεκροὺς καὶ 320 πληγωμένους, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις χώραις εἰς 109 νεκροὺς καὶ 319 πληγωμένους.

Ἡ τοῦ Κολόμβου ἔκθεσις ἐν Μανδρίτῃ — Ἡ Ἰσπανικὴ κυβέρνησις προηγάμασεν ἔκθεσιν κατὰ τὸ 1892 ἐν Μανδρίτῃ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς 400ετηρίδος τοῦ ἀνακαλύψαντος τὴν Ἀμερικὴν Κολόμβου, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἐκτεθῆ πᾶν ὅ,τι σγέσιν ἔχει πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν ἐκπολίτισιν αὐτῆς μέχρι τῶν μέσων τῆς 17 ἑκατονταετηρίδος.

Ἐκθεσις ἐν Βουλγαρίᾳ. — Ἐν Βουλγαρίᾳ τατὰ τὸ 1892 καὶ 1893 θέλει ἀνοιχθῆ ἔκθεσις γεωργικῆ, βιομηχανικῆ καὶ ἐθνικῆ. Καὶ ἡ μὲν πρώτη θέλει γείνη ἐν Φιλιππουπόλει ἀπὸ τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1892 — 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους, ἡ δὲ δευτέρα ἐν Ρουχτσουκίῳ ἀπὸ 2 Αὐγούστου 1893 — 30 Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Διατὶ οἱ κύνες ἐπὶ τῶν νήσων Φίδσι (Βιρωνικοῦ Ὠκεανοῦ) δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν. — Εὐρωπαϊοὶ ἄποικοι μετέφερον καὶ εἰς τὰς νήσους ταύτας τὸν πιστῶς τὸν ἄνθρωπον παρακολουθοῦντα κύνα,

ὅστις ὅμως δυστυχῶς δὲν δύναται νὰ ζήσῃ εἰς τοὺς τόπους τούτους. Ἐρεῦνης γενομένης παρετηρήθη ὅτι οἱ κύνες δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐπὶ τῶν τόπων τούτων οὐχὶ διότι τὸ κλίμα εἶνε ἀκατάλληλον, ἀλλὰ διότι καταστρέφει τούτους παρασιτὸς τις σκώληξ. Οὗτος εἰσερχόμενος διὰ τῶν τροφῶν καταλαμβάνει τὴν ἐξωτερικὴν τῆς καρδίας τοῦ ζῴου ἐπιφάνειαν καὶ τοσοῦτον ταχέως πολλαπλασιάζεται, ὥστε ἐπιφέρει τὸν θάνατον. Ἐπομένως οἱ κύνες τῶν νήσων Φίδσι ἀποθνήσκουσιν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, διότι ἡ καρδία αὐτῶν γίνεται σκληροχρόνως.

Πῶς δύνανται τὰ πλοῖα κατὰ τὰς θερμὰς τοῦ ἔτους ὥρας νὰ παρασκευάζωσιν ὕδωρ δροσερόν ἀνευ ἀποφυκτικῆς μηχανῆς. — Κατὰ τὸν πλοίαρχον Moul't τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἀπλούστατα, ἀν κατασκευασθῆ σάκκος ἐξ ὑφάσματος ἰστίων καὶ κρεμαθῆ ὑπὸ σκίαν, οὕτως ὥστε νὰ προσβάλλῃ αὐτὸν τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος, καὶ ἂν ἡ θερμοκρασία αὐτοῦ εἶνε 30ο Κ. φαίνεται, ὅτι τοῦτο εἶνε ἀληθές, διότι διὰ τῶν πόρων τοῦ ὑφάσματος ἐξέρχεται πολὺ ὕδωρ, ὅπερ ἐξατμιζόμενον παραλαμβάνει λαμβάνον θερμαντικὴν ἐκ τοῦ ἐντὸς τοῦ σάκκου ὑπάρχοντος ὕδατος. Τοῦτο ὅμως εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ καὶ διὰ πηλίνων ἀγγείων λίαν πορωδῶν, ὡς εἶνε τὰ τῆς Ζακύνθου κρουσολογί), ἅτινα καθιστῶσι τὸ ὕδωρ πολὺ δροσερόν.

Τηλαυτόγραφον. — Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ καθηγητὴς Elisha Gray ὁ λίαν γνωστός Ἀμερικανὸς ἠλεκτρολόγος, προτίθεται λίαν προσεχῶς νὰ παραδώσῃ εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ νεαν αὐτοῦ ἐρεῦρεσιν πρὸ ὀλίγου τελειοποιηθεῖσαν ἢν ὠνόμασε **τηλαυτόγραφον**. Τὸ ὄργανον τοῦτο θὰ δύναται ν' ἀποστέλλῃ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, ὡς καὶ τηλεγράφος, ὅχι σημεῖα συμβολικὰ, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ πανομοιότυπον τῆς ἐπιστολῆς, ἢν θὰ καταθέτῃ τις ἐν τῷ Τηλαυτογραφείῳ. Σχέδια καὶ διαγράμματα ἐπίσης θὰ δύναται εὐκολώτατα ν' ἀποστέλλονται διὰ τοῦ τηλαυτογράφου. Ἐφεῖρεσις αὕτη τοῦ κ. Gray, μέλλουσα πιθανῶς νὰ ἐξοστραχίσῃ τὸν τηλεγράφον, ἀνέρχεται ἤδη εἰς τὸ 1889—δὲν ἤβηλησεν ὡς μέχρι τοῦδε νὰ τήνθῃ εἰκονικὴν χρεῖσιν, τοῦτο μὲν ὅμως τελειοποιήσῃ αὐτὴν εἰς βαθμὴν ἀρχοῦντα, τοῦτο δὲ ὅπως ἐξασφαλίσῃ ἑαυτῷ ὅλα τὰ δικαιώματα τῆς ἐφευρέσεως. Ἐν Highland Park (ἐν Χικάγῳ) κατήρτισεν ἤδη εἰδικὴν ἐργαστήριον τηλαυτογραφίας ὁ κ. Gray καὶ προτίθεται νὰ ἐλθῇ εἰς συμφωνίαν πρὸς σύμπραξιν μετὰ τῶν τηλεφωνικῶν καὶ τηλεγραφικῶν γραμμῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐν Ναυπλίῳ κ.κ. Παν. Μαρδ. ἐλήφθησαν καὶ Θ. Α. ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλη. — Ἐν Λαρίσῃ Κατατζῆ ἐλήφθησαν, Καρν. δὲν θὰ δημοσιεῖθῃ δυστυχῶς, διότι ὅμοιον περὶ τούτου ἐδημοσιεῖθῃ τῷ 1890. — Ἐν Ἀθήναις Φ. Β. φοιτ. I. Δουν., Χρ. Γεωρ. καὶ Π. Φρ. ἐλήφθησαν. Ἐν Πάτραις Α. Γκολ., ἐν Ἀνδρῶν Γ. Παύλα, ἐλήφθησαν. — Ἐν Θεσσαλονικίᾳ Γ. Χ. Κ. ἐλήφθ. 73 ὄρ. — Ἐν Καίρῳ C. Rl., Ν. Λμπ., ἐν Ναυπάκτῳ Δ. Πανζ., ἐν Κορώνῃ Καρ., ἐν Πύργῳ Α. Βαλσπ., ἐν Πύλῳ Χ. Κορδ., ἐν Αἰτωλικῷ Φ. Β., ἐν Πάτραις Χ. Σγ. καὶ Γ. Κγκ. ἐλήφθησαν καὶ εὐχαριστοῦμεν ἅπαντας. Παρακαλοῦμεν δὲ ἅπαντας θερμῶς νὰ φροντίσωσι καὶ περὶ τῆς ἐγγραφῆς νέων συνδρομητῶν. Ἐν Πάτραις κ. Ν. Ζλμ. ἐστάλησαν 1890—91 καὶ συνέχεια 92.

Ἡ συνέχεια τῶν περὶ Ἀργιλιῶν καὶ Σελήνης ἄρθρων. ἀνεβλήθη διὰ τὸ προσεχῆς φύλλον ἕνεκα τῆς δημοσιεύσεως ὕλης ἄλλης ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ αἰοιδίμου καθηγητοῦ Μητροπούλου.

ΓΙΕΡΕΙΧΟΜΕΝΑ

Ἡρακλεῖ Μητροπούλου. — Προσφώνησις τοῦ Πρωτάνεως κ. Παύλου Ἰωάννου. — Λόγος ἐπιχθόνιος, ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Τιμοῦ Ἀργυροπούλου. — Ὁ εἰσιτηρίδιος μου λόγος. — Αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι ἐν Ἑλλάδι καὶ ὁ «Προμηθεὺς» (ἐκ τῆς «Ἀκροπόλεως»). — Χρονικά. — Ἀλληλογραφία.